

[osiden]

FOR MEDLEMMER I NTL NAV

JUNI 2013

Kjærligheten
blomstrer s. 10

Kamerater!

Frykt er en følelse som blir utløst ved trussel eller risiko. Den kan være innbilt eller reell. I NAV forbinder vi følelsen av frykt med volds- og truselsituasjoner. Dette er reelt nok for mange, dessverre og det må arbeides kontinuerlig med forebygging og sikringstiltak. – En annen form for frykt er den frykten som er den grunnleggende drivkraften for etaten.

Antagelig ble fryktens kilde til i 1992. Da fikk vi vår andre riksdekkende TV-kanal, TV2. TV2 er ikke spesielt grusom, men tilstedeværelsen av en ny TV-kanal skapte et skifte i norsk journalistikk. Mediene ville overgå hverandre i kritisk journalistikk. Vi fikk rundt årtusenskiftet det foreløpige høydepunktet med Gerhard Helskogs program; Rikets tilstand. Dette ble toppet av NRK med programmet Brennpunkt. Gravejournalistikk har siden blitt en bred sjanger og det er en sjanger som er meget godt egnet til å skape frykt. Tenåringsjenter som ser på skrekkefilm er ganske avslappede i forhold til en politiker som værder en gravende journalist.

Innen amerikansk politisk journalistikk finner vi uttrykket «gaffe». Det er det som betegner det en politiker sier, når hun plutselig kommer til å si det hun mener. Vi fikk servert en liten gaffe på Sørmarka da vi hadde avdelingslederkonferanse i april. Det var vår nye statssekretær, Cecilie Bjel-land som konstaterte at resultatindikatorene i NAV var et resultat av politikernes frykt for pressa.

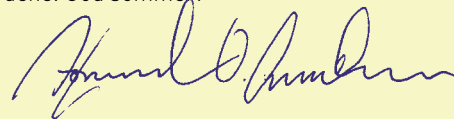
Frykt avler frykt. Embetsverket blir redde for hvordan politikerne vil reagere når de blir redde. Dette forplanter seg nedover. Frykt skaper kontroll. Det ukjente skaper følelse av manglende kontroll, intet skaper mer frykt i vår etat enn ukjente tall. Da jeg intervjuet Tor-Arne Solbakken, var han tydelig på at omorganisering av statsforvaltningen må bli den høyest prioriterte arbeidsoppgaven hvis vi kan hindre en borgerlig valgseier. Altfor mange ressurser blir kastet bort

på kontrollorganer og tilsyn. Vi vet fra økonomene at Norges fremste konkurransefortrinn er at folk stoler på hverandre. Det sparer oss for en uendelighet av tid når kontrakter inngås og avtaler gjøres.

Frykt er det eneste gjenstående virkemiddel når alle insentivene er brukt opp. Direktørene stanger mot toppen av lønnstabellen og opsjonsordninger er ikke aktuelle. Alternativt kunne man stolt mer på den ethos som ifølge professor Haldor Byrkjeflot finnes blant offentlige ansatte. Han sier at det er et sterkt utviklet ethos som sørger for gjennomføringskraft og fører til at man finner svar på nye utfordringer. Troen på at lønn og bonuser driver mennesker til bedre resultater, er den utløsende faktor for all mål- og resultatstyring. I mangel på slike virkemidler har altså frykten blitt enerådende i NAVs lederkultur.

Det står svart på hvitt i det sentrale styringsdokumentet for modernisering av IKT i NAV at de nye datasystemene skal inneholde løsninger for produksjonsstyring og sanntids overvåking av produksjon og tidsbruk. Dette er, for å bruke Ottar Nerlands eminente uttrykk, ikke modernisering, men gammeldagsisering. Dere har selv lest i Minigaiden at internrevisjonen i en spørreundersøkelse har avdekket at medarbeidere mener det forekommer bevisst feilregistrering i egen enhet og at medarbeidere opplever press for å registrere i strid med regelverket. Årsaken til dette er bl.a. forventninger fra leder om gode resultater på måleindikatorene. Denne rapporten er unntatt offentlighet, antagelig av frykt for pressa.

Jeg håper dere går fryktløse inn i feriemånedene. God sommer!

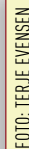

Det er mye sikrere å være fryktet enn elsket.

Niccolò Machiavelli

Gaiden har møtt LOs nestleder Tor-Arne Solbakken

Modernisering vil stå høyt på dagsordenen i årene som kommer.

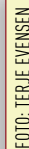

Fastlåst for fengselskonsulentene

15

Send inn din mening

e-post: jorund.olav.gustavsen@nav.no - Tlf: 21 07 01 75 – Mobil: 928 12 649
Postadresse: Arbeids- og velferdsdirektoratet, PB 5, St. Olavs plass, 0130 Oslo.

Redaktøren	2
LO-kongressen	7
Arbeidsmiljøet ikke friskmeldt	14
Hurra for svadapolitiet	16
Her går det unna	16
Verving av studentmedlemmer	17
Uvitenhetens velsignelse	17
Siste stikk	19
Hvori opptatt	20

[geiden]

Utgis av NTL NAV

Opplag: 9.200, fire ganger årlig

Redaktør

Jørund O. Gustavsen
Arbeids- og velferdsdirektoratet
Postboks 5, St. Olavsplass
0130 Oslo
Telefon: 21 07 01 75
Mobil: 928 12 649
jorund.olav.gustavsen@nav.no

Redaksjonsutvalget:

Terje Evensen
terje.evensen@nav.no
Mobil: 416 79 751

Torstein Brechan
torstein.brechan@nav.no
Mobil: 949 70 794

Redaksjonen avsluttet:

3. juni 2013

www.ntl.no/nav

Layout og trykk:

LO Media, Oslo
Tlf: 23 06 22 79

Kongen

Ledervervet glapp for Tor-Arne Solbakken på LO-kongressen. NTLs kandidat måtte bite i gresset for en kandidat med støtte i Fagforbundet og Fellesforbundet. Men hva gjør vel det, når man er konge fra før?

Jørund O. Gustavsen (tekst og foto)

Ledervalget. –Selv om jeg stilte som lederkandidat, så lever jeg godt med resultatet. Gerd og jeg har samarbeidet godt i fire år, så jeg ser ingen grunn til at vi ikke skulle greie det i fire år til, sier Tor-Arne som fastslår med bred Ryggedialekt. – Kank'e gårunt å værre skuffa heller! Han meddelte kvelden før valget at han kunne leve godt med å bli valgt til nestleder. Det kunne ikke Fagforbundets Gerd Kristiansen og de hadde heller ingen annen kandidat til styret i LO. Tor-Arne synes det hadde vært rart om ikke 1/3 av medlemmene i LO hadde representasjon i LO-ledelsen.

Lucky looser. –Det er ikke første gangen jeg taper et valg, opplyser Tor-Arne. –Jeg stilte jo til kampvotering på NTLs landsmøte og tapte for Turid Lilleheie. Det skulle vise seg å være et lykketap, for hadde han endt som forbundsleder, ville han ikke fått plass som LO-sekretær og følgelig heller ikke blitt nestleder i LO. Tor-Arne var imidlertid rimelig sikker på at LO-kongressen ikke ville kaste ham, så noen plan B hadde han ikke.

Kongen. Det er ikke akkurat noen statshemmelighet at LOs nestleder innehar tittelen skytterkonge. Hvis man slår opp

Tor-Arne på Wikipedia, er det først og fremst som skytterkonge fra 1993 han er profilert. Nærmest i parentes bemerket, er han 1. nestleder i LO. Selv om det er 20 år siden, er han stadig skytterkonge. Han forteller om en gang han var på en fagforeningskonferanse i Telemark, da ble han presentert av møtelederen som vinner av Storskytinga i Drangedal, Skytterkonge og nå nestleder i LO. Tor Arne er stadig en habil skytter. I år kribler det nok litt ekstra i avtrekkerfinger'n. Han stiller for førtiende gang i høyeste klasse på Landsskytterstevnet på Oppdal, hvor han for øvrig både tok tittelen som Skytterkonge og norgesmesterskapet i felt-skyting.

Politikk. Det ville være dumt å forsøke å portrettere Tor-Arne uten å snakke politikk. Han har i den seneste tiden markert seg med å male Fanden på veggen for LO-medlemmene, når han har forklart hva vi har i vente med en borgerlig regjering. Han er soleklar når han fastslår at den sittende regjeringen har levert fra dag 1. De innfridde valgloftet ved å reversere endringene i arbeidsmiljøloven og tjenestemannsloven. Regjeringas innsats for et seriøst arbeidsliv og mot sosial dumping er viktig for LO og det er viktig for alle arbeidstakere i Norge. Videre sier han seg tilfreds med at de har stanset forsøkene på å privatisere skolene. Et fortsatt vern om velferdsstaten er viktig og der føler han at LO har hatt god påvirkning.

Unntaket. Regjeringa, så vel som NTL og til en viss grad LO Stat, har en stor synd på samvittigheten og det er en unnlattelssynd, forklarer nestleder'n. Det dreier seg om organiseringen av statsforvaltningen. New public management vil ikke

Tor-Arne snakke om. – Det er det bare du og jeg og åtte til som vet hva betyr. Han er bekymret over fremveksten av tilsyn og kontrollregimer og stiller spørsmålet om det er riktig å jakte på den feilfrie forvaltningen. Riksrevisjonen går alt for langt, mener han. – Det at vi ikke har gjort denne jobben, legger veien åpen for høyresidas politikk med utskilling av tjenester og privatisering. Vinner vi til høsten, må vi sette i gang med dette med én gang, avslutter han.

NAV. Med bakgrunn fra NTL, er Tor-Arne LOs mann i «NAV-gruppa» i LO. Følgelig er han også godt orientert om tilstanden i NAV. Han mener det er en god utvikling å spore i NAV. Flere NAV-kontor har begynt å fungere etter hensikten, selv om de store byene fortsatt har problemer. Han er ikke i tvil om at organiseringa av NAV er et problematisk tema. – Én-etatsløsninga var ikke selvsagt, men jeg trur nok den fungerer greit, sier Tor-Arne. Enhetlig ledelse derimot, mener han må gjennomføres. Så er han litt i tvil om småkommunene og garantikontorene. Selv om han ikke vil gå inn for noen tvangssammenslåing av småkommuner, ser han at de små kontorene medfører en dårlig ressursutnytting og en utfordring reint kompetansemessig. Et forsøk på å få lokket ham til å si noe positivt om forsøk med statlige NAV-kontor blir konstant avvist. – Det der kaster dere bort tida deres på!

Bekymra. – NAV er viktig for LO, understreker Tor Arne. – Det er fordi at arbeid til alle er jobb nummer én. I den sammenhengen er jeg mest bekymra over ungdommen på AAP. Det står en grensestolpe i enden av hvert AAP-løp, forklarer han. På den ene siden står det arbeid,

på den andre siden står det trygd. – Etter min mening er det ikke mulig å bruke for mye penger på et attføringsløp for å få en ungdom i arbeid. Regnskapet er 40 år på trygd, kontra 40 år i arbeid. – Det regnskapet er det en del folk i Finansdepartementet som sliter med å forstå. Dermed kan vi vel konkludere med at det er støtte å få i LO for NTL NAVs krav om å få arbeidsmarkedstiltak tilbake på overslagsbevilgninger.

Europa. Finanskrisa i Europa er en annen ting Tor-Arne bekymrer seg for. Han er redd for arbeidsledigheten. – Vi har tross alt en eksportorientert økonomi og 75 % av markedet vårt er i Europa. Når de står stille og attpåtil har en negativ utvikling i kjøpekrafta, skal det mye til at dette ikke får betydning for norske arbeidsplasser.

En annen ting er jo at europeisk fagbevegelse blir svekka. Vi er avhengige av at fagbevegelsen har innflytelse også internasjonalt. Når fagbevegelsen i for eksempel Tyskland godtar nasjonal minstelønn framfor tarifflønn, er dette idéer som kan vinne gjennomslag også i Norge. Det ønsker vi ikke. En annen ting er jo alt grumset fra ytre høyre som har dukket opp de siste åra...

Slag i slag. Da Tor-Arne gikk ut av ungdomsskolen, fikk han følgende vurdering med seg: Kan sikkert bli flink om han finner noe som interesserer ham. Fra ungdomsskolen gikk veien via maskin og mek til fagbrev som landbruksmekaniker. Dette gav ham etter hvert jobb på Rygge flystasjon i anleggsavdelinga. Der ble han NTL-medlem og siden gikk det slag i slag.

–Jeg jobber med hobbyen min, har Tor-Arne sagt i et annet intervju. Det forklarer han på den enkle måten at han begynte der som alle andre tillitsmenn i fagbevegelsen starta, med et verv i tillegg til den vanlige jobben. Han ble forespurt om et tremåneders engasjement på Folkets hus i Oslo i 1983 og da syntes han det var en svært dårlig idé å ta toget én time hver vei til jobben. Tre måneder ble til 30 år og her er han ennå. Han bor fortsatt i sitt barndomshjem i Rygge, men sammen med samboer'n, Berit Asker på forbundskontoret, har han kjøpt en leilighet i Fredrikstad. – Det er liksom hytta, det, og i følge avisa Demokraten, er det der jeg skal tilbringe livets høst... Men det kan jeg ikke huske å ha sagt, sier Tor-Arne og av en eller annen grunn er vi tilbøyelig til å tro ham på ordet.

LO-kongressen – et politisk verksted

Hanne Nordhaug (tekst)

Det er høytid når LO-kongressen arrangeres. Tillitsvalgte fra hele LO, toppolitikere og pressekorps, opp i mot 600 personer tilstede i salen. I løpet av fem dager skal politikken legges for de neste fire år, og det skal gjennomføres valg på nye tillitsvalgte. LO er stort og har politisk innflytelse. Derfor er det som vedtas på kongressen med på å forme det politiske bildet framover. Det er spennende å få mulighet til å ta del i dette arbeidet som representant for NTL NAV.

Mange av delegatene er erfarne tillitsvalgte, men for de aller fleste er det forbundet med litt ekstra spenning å entre talestolen på LO-kongressen. Når de fleste innleggene skal gjennomføres på 3 minutter, blir det ikke tid til mye utenomstakk. Så selv om det er lange møtedager, er det så mye interessant som skjer at tiden bare flyker av sted.

Og det er mye som diskuteres på LO-kongressen. Her er de store politiske diskusjonene om EØS, oljeutvinning, pensjon og regjeringalternativer, samtidig er det rom for de litt «smalere» ytringene, som f.eks. ansettelsesforhold for innleaserne ved Norsk lyd- og blindeskriftsbibliotek, skattekriminalitet og tilrettelegging for forskning ved universitetene. Jeg var fornøyd med at jeg fikk mulighet til å

si noe om både offentlig arbeidsformidling og tilbakeføring av oppgaver til NAV. Media fikk også med seg at det var uenighet i kongressen om arbeidsfordeling mellom arbeidsmarkedsbedriftene og NAV, og jeg var svært tilfreds med at Fellesforbundet støttet oss i kampen om å få flere oppfølgingsoppgaver tilbake til NAV.

Det at hele LO-familien samles til kongress innebærer også at det både foregår profesjonskamper og maktkamper mellom forbund. Privat og offentlig sektor kan ha interessen motsetninger. Jeg opplevde likevel at også fagforeningene som organiserer privat virksomhet hadde et klart ønske om en sterk offentlig sektor, og at det er en holdning om at velferdsoppgaver i hovedsak bør drives i offentlig regi. Forskjellene mellom de private og offentlige organisasjonene var mindre enn jeg hadde forventet.

Mye av medieomtalen av LO-kongressen omhandlet ledervervet. Jeg opplevde nok at det var et høyt spill om ledervervet, hvor politikk ble «solgt» for å skaffe allianser. Tor-Arne Solbakken fra NTL var vår lederkandidat. NRKs politiske kommentator Magnus Takvam uttalte at under visse forutsetninger kunne det vært flertall i salen for Tor-Arne. Det tror jeg også. Men valg handler også om å skaffe støtte for både saker og personer. I dette spillet nådde ikke Tor-Arne opp, men jeg har

FOTO: OLE PALMSTRØM

stor respekt for at han valgte å fortsette i toppledelsen i LO. Med Tor-Arne gjenvalgt som nestleder, sammen med både nye og erfarne tillitsvalgte i LO-ledelsen tror jeg vi vil ha et sterkt LO også de neste fire årene.

Selv om jeg «tapte» kampen om ny LO-leder og om å få varig vern av Lofoten, Vesterålen og Senja inn i handlingsprogrammet, opplevde jeg at mange andre av mine og NTLs synspunkter ble vedtatt i uttalelser og gjennom handlingsprogrammet. LO-kongressen ble et politisk verksted, og det ga meg ny innsikt innen flere områder. Det er nyttig å kunne se litt ut over NAV og de oppgavene jeg vanligvis engasjerer meg i som tillitsvalgt. Det er positivt å være en del av et LO-felleskap med tillitsvalgte som har et stort politisk engasjement, og som ønsker å bidra til best mulig løsninger både på egen arbeidsplass, for landets innbyggere og i internasjonale spørsmål.

tiseres, og hva som krever vilkårsvurdering og skjønnsutøvelse er viktig for både brukernes rettssikkerhet og vår rolle som saksbehandlere. Vi må fremdeles ha mulighet til å utøve faglig forsvarlig saksbehandling. Lover og forskrifter endres ikke selv om våre arbeidsverktøy endrer seg.

– Samtidig er forvaltningsfaget under press. Det som tidligere ble ansett som myndighetsutøvelse med tilhørende soliditet og grundighet har blitt vannet ut til «service overfor brukeren». Når arbeidsgiver likestiller begrepet «til beste for bruker», som for øvrig gjentas i annen-hver setning, med oppnådde resultatmål, er det fare på ferde. Rask svartid er ingen garanti for at vedtak er riktige. Vi har mange eksempler på at tillitsvalgte og medlemmer må sette foten ned overfor sin leder fordi målstyringen fører til press på medarbeidere til å bryte forvaltningsloven under saksbehandlingen. Ledere i NAV må være seg bevisst sitt samfunnsoppdrag som forvalter, av både midler og lovverk. Når internrevisjonen samtidig har funnet at mange medarbeidere føler seg presset av sin leder til å feilrapportere for å oppnå måltallene, ser det ut som om vi har et betydelig lederproblem. Dersom tilbøyeligheten til å ta forvaltningsfaglige snarveier også skal prege moderniseringsprogrammet, er vi ille ute.

Likhet. – Og hva med brukersiden? – Vi skal føre kontroll med at utformingen blir universell, noe som også er et uttalt mål. Prinsippet om lik tilgang til NAVs tjenester er viktig og teknologi skal ikke være en barriere. Også de som foretrekker klassisk teknologi i form av penne-splitt og papir, skal få like god behandling som selvbetjeningsbrukerne.

Djevelen ligger i detaljene. – Hvor ligger hovedfokus for NTL NAV nå? – Virksomhets- og produksjonsstyringen. Som fagforening har vi høy grad av medbestemmelse i administrative spørsmål etter avtaleverket. For virksomhetsstyringssystemene går arbeidsmiljøloven et skritt videre og gir oss et særskilt medvirkningsansvar i selve utformingen

av dem. Her har vi en stor jobb å gjøre. I MBA har vi varslet arbeidsgiver at vi er klare til å sette i gang over sommeren.

– Har vi gjort oss opp en mening om hva vi ønsker å oppnå? – Det er prinsipp- og handlingsprogrammet som trekker opp linjene. Våre medlemmer skal påvirke og bestemme over egen arbeidshverdag. Dersom løsningene for virksomhetsstyring blir utformet slik at de fremmer kortsiktig måloppnåelse, vil vi sette foten ned. Vi vet at daglig produksjonsstyring bidrar til målforskyvning. I planverket er det skissert et enda mer ambisiøst mål – bruk av sanntidsdata som styringsverktøy.

– Og det innebærer? – At din nærmeste leder kan følge med på hva du foretar deg fra minutt til minutt. NTL NAV vil ikke sitte stille å se på at vi innfører et produksjonsstyringssystem som teller kvantitet fremfor å verdsette kvalitet. En cocktail av overvåking, individuell målstyring og in-begrepet prosessorientert ledelse er ikke veien å gå for å oppfylle NAVs samfunnsoppdrag.

Storebror. – NTL NAV erkjenner at det nye virksomhetsstyringssystemet skal understøtte arbeidsgivers nødvendige kontroll og styring av forvaltningen på fagområdene. Men kontrollen må være legitim. Dersom kontrollmekanismene bidrar til en svekkelse av tilliten mellom arbeidsgiver og tilsatte har vi feilet. Som ansatte har vi krav på personvern – også når det gjelder data vi genererer gjennom arbeidet vi gjør.

– En klok mann har sagt at først former vi verktøyene, deretter former verktøyene oss. De systemene som utvikles er våre arbeidsverktøy. Vårt eierskap til dem er avgjørende. Jeg har ikke for vane å sitere Marx' i eininga, men gjennom medbestemmelse bør vi ha ambisjon om, i hvert fall i overført betydning, å eie produksjonsmidlene selv.

For lite, for dyrt, for sent. Gaiden har fått med seg at deler av første leveranse er forskjøvet og at pengebruken i programmet så langt er høyere enn planlagt. Er det grunn til bekymring? – Både ja og nei. Akkurat nå blir det produsert for lite, for

dyrt og for sent, noe som ikke er en god kombinasjon. Fra arbeidsgiver får vi beskjed om at den integrerte organisasjonsmodellen hvor linjen og programmet skal virke sammen, er krevende. Samtidig rapporteres det om at kompleksiteten i oppgavene som skal løses er større enn antatt. Uførereformen i 2015 setter også press på utviklingstempoet. Samtidig må vi huske på at programmet er i den operasjonelle startfasen når man tar i betraktning tidsperspektivet frem mot 2018. Det tar tid før samhandlingen setter seg.

Tress-2018? – Er det fare for at moderniseringsprogrammet er i ferd med å bli en reprise av Tress-90, EDB-satsningen som satte en effektiv stopper for IKT-utviklingen i trykdestaten for en mannsalder siden grunnet overskridelser og dårlig funksjonalitet?

– Jeg tror ikke det blir noen åpen høring i Stortinget i 2018 som tar for seg et havarert moderniseringsprogram, slik Tress-90 ble gjenstand for. Mye av måten forprosjekt og planlegging har blitt gjort på stammer fra den lærdommen man tok med seg fra hva som gikk galt den gang. Forarbeidet er atskillig grundigere, det er kvalitetssikret etter Finansdepartementets kvalitetssikringsregime og programstyringen er av helt andre dimensjoner. Likevel er det interessant at mange av problemene man opplevde den gang er de samme man møter i oppstartsfasen nå. En av målsetningene med Tress-90 var å få forskjellige systemer til å snakke sammen for å hente ut effektivitetsgevinster. Grunnleggende samhandlingsfunksjonalitet er komplekst også i dag.

– Kommer vi i havn til slutt?

– I 1999 ble operaen i Bjørvika beregnet til å koste 3,3 milliarder – den samme rammen har moderniseringsprogrammet. Moderniseringsprogrammet er på mange måter i ferd med å bygge en opera selv. I 2018 håper vi det synges rent. Dette forutsetter at vi unngår sure toner når vi skal utøve vår medbestemmelse. For taktstokken skal vi være med på å svinge underveis.

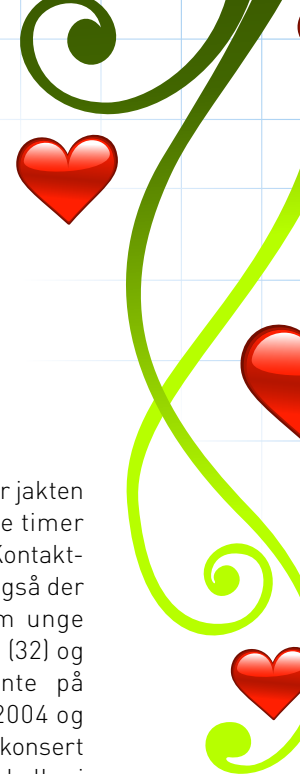
(Tress-90 gikk galt.

Les mer om hvorfor på sistesiden)

A photograph of a man and a woman with their child in an office. The man, on the left, is wearing a grey V-neck sweater and a headset with a microphone. The woman, on the right, has long dark hair and is wearing a purple top under a black and white polka-dot cardigan. She is holding a young child with dark hair and a pink polka-dot headband. The child is wearing a white long-sleeved shirt and patterned pants. They are standing in front of a desk with a computer monitor and some papers. A large red heart shape is overlaid on the image, containing text.

Sanam Eskandari og Jørn Grøvdal var allerede forlovet da de begge søkte, og fikk jobb, på kontaktsenteret i Møre og Romsdal. Datteren Aria nærmer seg to år og i juli ventes barn nr 2.

Love is in the air

Det er hyggelige tilstander på flere arbeidsplasser i NAV. Kolleger blir kjærester og kjærester blir kolleger. Vi har satt søkelyset på kjærligheten blant NTLere i NAV.

Terje Evensen (tekst og foto)

Det er 33 år siden jeg første gang besøkte Mo i Rana. Jeg mener å huske at jeg syntes det luktet fabrikk i Mo, men en 12-åring med sterkt begrenset livserfaring hadde naturligvis ikke forutsetninger for å skjønne og sette andre ord på lukt-opplevelsen. Med kunnskapen som senere kom med voksenlivet, om for eksempel omfanget av industrien i Rana, var nok «fabrikk» en fornemmelse som var nær sannheten.

Kjærlighet ved første blick. Når Gaiden besøker Mo på forsommeren 2013, er det fordi det er noe helt annet i luften. Det lukter ikke lenger industri i byen, men vi har blitt fortalt at det er romantikk i luften. På NAV Servicesenter møter vi Christina Granheim og Kristian Tveiten. 33 år gamle Kristian har lengst fartstid på servicesenteret. Han begynte i 2003, mens Christina, som er tre år yngre, har vært på arbeidsplassen siden 2010. Det er vel nødvendig å poengtere at begge er medlemmer av NTL. Sommeren 2010 ble det arrangert en byfestival i Mo hvor både Christina og Kristian var til stede. Der møttes blickene deres og gode vibrasjoner oppsto ganske så umiddelbart. –Det gikk fort fra vi møttes på byfestivalen, minnes Christina og Kristian med et smil. Det har allerede gått to år siden de kjøpte bolig sammen, men før dette hadde Kristian bodd hos Christina et halvt år.

Kollegene merket det. Selv om de holdt en noe lav profil med romansen, tror Christina

og Kristian at kollegene ganske fort registrerte at det var noe på gang. – Det var vel Heidi Sjøberg som observerte oss påfallende tett sammen da vi gikk hjem fra en jobbfest, forteller de. De skjønnte at det ikke hadde noen hensikt i å holde forholdet hemmelig. – På dette tidspunkt hadde vi felles seksjonssjef som vi fortalte om vårt forhold. Vi ville være åpne og gi arbeidsgiver anledning til å flytte oss litt vekk fra hverandre, i tilfelle kjærlighet på arbeidsplassen ble betraktet som et mulig problem.

Ikke redd. Christina og Kristian sitter ikke tett på hverandre på arbeidsplassen nå og synes det er helt greit at det er litt avstand. –Vi ses allikevel en del i løpet av arbeidsdagen og kan innimellom ha diskusjoner om dagens middag.

Gaidens utsendte funderte på om både samboerskap og kollegialitet kunne føre til en overdose av samvær, men dette ble avvist uten nøling. – Vi er ikke redd for å bli lei hverandre og merker ikke noe av dette i det hele tatt. Når det går bra i forholdet, er ikke dette noe problem.

De forteller at det blir litt jobbprat hjemme, men heller ikke dette ser de på som noe problem.

Barn på gang. En familie på to skal snart bli tre. Christina har termin den 8. oktober og hun kan fortelle at barnet er planlagt. De skal straks handle barnevogn og har allerede begynt å pusse opp barnerommet. Dermed oppstår det et spørsmål om disse unge, forelskede og driftige NTLerne har et giftermål på gang. Kristian forteller at de foreløpig ikke er forlovet. – Men jeg er litt gammel, så den dagen vi forlover oss, vil jeg at vi skal gifte oss innen et år etterpå.

Christina og Kristian vet ikke helt hva de går til, men stråler av entusiasme over det som har skjedd og som skal skje. – Vi har rast fra oss nå og vi gleder oss stort til å stifte familie sammen.

Trine og Thomas. Gaiden fortsetter jakten på kjærligheten, nå til Bodø, tre timer nordover fra Mo. I Bodø er NAV Kontaktsenter i Nordland lokalisert og også der oppsto det søt musikk mellom unge NTLere. Trine Anette Johansen (32) og Thomas Antonsen (33) begynte på arbeidsplassen i henholdsvis 2004 og 2008. Så er det tilsynelatende på konsert det skjer. – I februar-mars 2009 skulle vi begge på konsert med September When og der oppsto det søt musikk, minnes Trine og Thomas. Trine forteller at hun i mai 2009 var på sydentur. Da hun kom hjem, ventet Thomas på henne på flyplassen. De skjønnte da at her var det for alvor kjærlighet i luften.

Hemmelig i starten. Trine og Thomas holdt kjærligheten hemmelig i starten, men dette hemmelighetskremmeriet lot seg ikke gjennomføre lenge. – Vi satt i hver vår etasje, forteller Trine. – Men jeg lusket stadig ned for å hilse på Thomas og sjefen min syntes jeg var der såpass ofte at det var påfallende. Våre kolleger spurte oss etter hvert om det var noe på gang, men vi fikk bare positive reaksjoner da vi bekreftet vår kjærlighet.

Felles hjem og barn. Tidlig i 2010 kjøpte de unge, forelskede bolig sammen og da var Trine allerede gravid med Elvira som kom til verden i juli. I underkant av to år senere så Lily dagens lys og gjorde dem til en familie på fire. Denne NTL-romansen har ellers glede av fagbevegelsens beskyttende hånd gjennom at plasstillitsvalgt på kontaktsenteret, Per Morten Skog Paulsen, er fadder for Elvira.

Heller ikke Trine og Thomas har sett det som noe problem at de har felles hjem og felles arbeidsplass. – Med to barn i løpet av to år, har Trine vært mye ute i permisjon, så dette har ikke vært noe problem.

Så da Thomas sluttet ved kontaktsenteret og begynte i Nordland fylkeskommune, hadde ikke dette noe å gjøre med

Direktør for NAV Kontaktsenter, Jørn Torbergsen, synes det er hyggelig at kjærlighet oppstår på arbeidsplassene.

kombinasjonen familieliv og jobb, men var utelukkende begrunnet i ønsket om nye utfordringer. Trine syntes det var rart å returnere til arbeidsplassen etter permisjon og oppleve at Thomas ikke lenger var der. –Men det har også sine fordeler at vi har hver vår arbeidsplass. Når det er turer og arrangementer på jobben, slipper vi diskusjonen om hvem som skal dra denne gangen.

Trine og Thomas planlegger ikke flere familieførøkelser. –Nå skal vi pusse opp vårt hjem og kose oss som en familie på fire.

Søkte jobb sammen. Ved kontaktsenteret i Møre og Romsdal, lokalisert i Molde, finner vi 29 år gamle Sanam Eskandari og Jørn Grøvdal på 32. De møttes ikke på arbeidsplassen, men var allerede forlovet da de begge søkte jobb i NAV i forbindelse med etableringen av kontaktsenteret. Sanam, som kommer fra Mo i Rana, og Jørn, fra Isfjorden i Romsdal, møttes som studenter i Trondheim og har vært et par i snart sju år. Med deres bakgrunn er det kanskje ingen selvfølge at de skulle havne i NAV. Sanam forteller om utdanning innen reiselivs-faget og som hud- og SPA-terapeut, mens Jørn er utdannet førskolelærer, med noe IKT i bakhånd. På et tidspunkt valgte de å flytte til Molde for å komme nærmere familie. – Da fikk jeg jobb på hotell, forteller Sanam og Jørn legger til at han begynte som pedagogisk leder i barnehage. Så kan Sanam fortelle at hennes far hadde jobbet i NAV. – Dette var noe jeg også kunne tenke meg å gjøre. Så da det ble ledige stillinger ved opprettelsen av kontaktsenteret ville jeg søke og ba også Jørn søke. Jeg tenkte at han kom sikkert til å få jobb, men ikke jeg.

Stilt spørsmål. I søknadene de sendte til NAV, opplyste Sanam og Jørn at de var forlovet og de ble i intervju stilt spørsmål ved om de var komfortable med å søke

Christina Granheim og Kristian Tveiten er samboere og kolleger ved NAV Service-senter i Mo i Rana. At det i løpet av få måneder vil skje en familieførøkelse, lar seg ikke skjule.

På kontaktsenteret i Nordland oppsto det søt musikk mellom Trine Anette Johansen og Thomas Antonsen. Med Elvira og Lily har det blitt en familie på fire.

jobb på samme arbeidsssted. De så ingen problemer med dette. – Vi er ganske like, trives godt i hverandres selskap og liker å være nær hverandre. På jobben har vi hatt hverandre som støttespillere og vi opplever at vi oppnår en helt annen forståelse når begge er på samme arbeidsplass.

Men de legger til at de hele tiden har vært bevisste på å skille jobb og hjem.

Snarlig innmelding. Både Sanam og Jørn fikk altså jobben og var på plass ved opprettelsen av kontaktsenteret i oktober 2010. Gaiden har tatt en titt på NTL NAVs medlemsregister og har kunnet slå fast at de ble innmeldt 26. oktober 2010. – Vi har alltid vært klare på at vi ønsker å ha et forbund i ryggen, så dette ønsket vi å ha på plass så fort som mulig, forteller Jørn. Sanam hadde tidligere vært medlem i en mindre organisasjon, men hun opplevde at støtten hun fikk var begrenset. Ved ansettelsen i NAV ønsket de å

være tilknyttet en mer slagkraftig organisasjon og valgte å melde seg inn i NTL.

Giftermål? De unge NTLerne ble forlovet i Paris i 2008 og de forteller at giftermål har vært planlagt. – Men foreløpig har vi prioritert hus, barn og jobb.

De fikk sin første datter Aria for ett år og ni måneder siden og barn nummer to er ventet 5. juli. Sanam og Jørn forteller om en innholdsrik hverdag. – Men vi har slektninger i nærheten og disse er hjelpelige med å avlaste oss.

Bare hyggelig. Men hva mener arbeidsgiversiden om romantikk på arbeidsplassene? Ser de noen problemer med dette? Vi spør direktøren for NAV Kontaktsenter, Jørn Torbergesen, om dette. – Jeg har registrert at det oppstår romanser på enkelte kontaktsentre, men tenker at dette er naturlig. På kontaktsentrene er det et sosialt miljø. Mange unge men-

nesker som jobber tett sammen, som er åpne av natur, omgjengelige og positive. Da er det ikke rart at søt musikk oppstår, mener Jørn, og synes dette er positivt. – Det gir masse positiv oppmerksomhet på arbeidsplassene.

Ingen retningslinjer. Direktøren sier at det sikkert er mulig å problematisere kjærligheten om det oppstår brudd, men at de ikke har noen retningslinjer for hvordan arbeidsplassene skal forholde seg til den søte musikken som oppstår. – Kjærlighet som oppstår mellom kolleger er bare hyggelig. Jeg forventer at folk har en fornuftig adferd og da skal vi ikke ha noen regler for det som ikke behøver noen regler. I NAV Kontaktsenter har vi som motto «Klart vi kan» og dette passer jo steike godt med tanke på romansene som oppstår, legger han til med et smil.

Arbeidsmiljøet ikke friskmeldt

NAV har fått pålegg fra Arbeidstilsynet. Bakgrunnen for pålegget var tilsynet som ble gjennomført i 2012. Det skulle kontrollere hvordan etaten jobbet systematisk og forebyggende med helse, miljø og sikkerhet (HMS). Hovedverneombudet (HVO) i etaten, Stein Bjarne Larsen, gir oss et bilde av saken.

Jørund O. Gustavsen (tekst og foto)

– I tilsynet som fant sted avdekket Arbeidstilsynet stadige gap mellom ressurser og oppgaver, sier Stein Bjarne, de pekte på manglende prioritering av opplæring og problemer med det fysiske arbeidsmiljøet. Spesielt knyttet til kontorlandskap. I tillegg påpekte de også mangelfulle ferdigheter i HMS-arbeidet. Dette siste utløste dessverre ikke noe pålegg, men det er en tydelig advarsel om at etaten må bli flinkere til å etterleve HMS-rutinene og til å forebygge og å håndtere vold- og trusselsituasjoner.

Bedring. – Slik jeg ser det, sier Stein Bjarne, er situasjonen bedret siden forrige tilsyn i 2009 og det slår også Arbeidstilsynet fast. Medarbeiderne i NAV har uttalt seg positivt til Arbeidstilsynet om utviklingen innen arbeidsmiljøet de siste årene. Folk trives med hverandre og tar vare på hverandre, blir det sagt.

Når Arbeidstilsynet kommer med pålegg på bakgrunn av for høy arbeidsbelastning, står det ikke at den enkelte medarbeider må få mindre å gjøre. Det står at arbeidsgiver må foreta kartlegging av arbeidsbelastningen. Når det pekes på at de ansatte er negative til kontorlandskap, pålegger de ikke arbeidsgiver å gi alle cellekontor. De blir pålagt å

finne konsekvensene av at vi sitter i kontorlandskap.

HKI-undersøkelsen. Arbeidstilsynet har også avdekket at etaten bruker HKI'en i kartleggingen av arbeidsmiljøet. – Det er den ikke egnet til, sier Stein Bjarne. – Det skal foretas en vurdering av denne i det nærmeste, men mitt inntrykk, basert på tilbakemeldinger fra HVO'ene, er at der HKI'en fungerer, så er det der den blir brukt riktig, – som et tillegg til vernerunder og arbeidsmiljøundersøkelser.

Treffsikkert. – Jeg mener Arbeidstilsynet treffer godt i sin kritikk av NAV, sier Stein Bjarne. – Dette gjelder spesielt den manglende kartlegging og risikovurdering knyttet til de reelle arbeidsbelastningene i NAV. Her har jeg imidlertid store forhåpninger til den kartleggingen som nå

foretas av arbeidsbelastningen på 70 utvalgte NAV-kontor. Den vil forhåpentligvis gi et godt bilde av dette. – Videre kjenner jeg meg godt igjen i beskrivelsen av mangelfull avviksrapportering i forbindelse med vold- og trusselepisoder.

Framover. – Med de store endringene vi har i vente, både med utvikling og implementering av IKT-verktøy og med organisering og arbeidsmetodikk, er det avgjørende at vi har tilfredsstillende verktøy og rutiner for HMS-arbeidet, sier Stein Bjarne. – For å lykkes med disse utfordringene er vi avhengige av et trygt og godt arbeidsmiljø og solid HMS-arbeid. Jeg håper vi snart får på plass konkrete, forebyggende tiltak, i tillegg til at systemverktøyene kommer på plass på alle nivåer i organisasjonen.

Handlefrihet bak murene

At de innsattes handlingsfrihet bak murene er begrenset, overrasker neppe noen. Men at direktoratet med et pennestrøk skulle fjerne handlingsfriheten til NAV-veiledere i fengslene, overrasket Jorunn Brunstad som arbeider med innsatte ved Ila fengsel og sikringsanstalt.

Torstein Brechan (tekst og foto)

Byråkrati i stedet for handling. Gaiden spør Jorunn om hva som har skjedd.

– Direktoratet sendte høsten 2012 en orientering til fylkene som innebar at kostnadssted for arbeidsmarkedtiltak skulle føres på den enkelte innsattes hjemstedskommune. Svært mange innsatte har ikke hjemkommune i den kommunen hvor de soner. Tidligere kunne vi som var i kontakt og jobbet med innsatte, vurdere behov og gi tilsagn til tiltak. Nå har vi mistet denne myndigheten og er redusert til rådgivere/veiledere opp mot de innsattes lokale NAV-kontor. Vi får ofte ikke tak i kontaktperson ved de lokale NAV-kontor og ikke avklaring på henvendelser vedrørende tiltak tidsnok. Når løslatelse skjer, har vi ikke fått de avklaringer vi behøver. Det hender også at vi møter holdningsbarrierer – ikke alle medarbeidere er klar over brukernes rettigheter eller deres behov. Før kunne vi selv ta beslutningene, men selvfølgelig i henhold til gjeldende lover og avtaler. Nettopp samarbeidsavtalen mellom kriminalomsorgen og NAV skulle ivareta prinsippet om at domfelte og innsatte i varetekt har de samme rettigheter og plikter som befolkningen for øvrig, innenfor rammene av straffegjennomføringen. Nå har rollen blitt mer diffus. Dette har skjedd uten medbestemmelse og forutgående prosess fra direktoratets side.

Mye styr, lite styring. Jorunn forteller at den tilfeldige styringen av fengselskon-

NTLs Jorunn Brunstad ønsker mer myndighet i oppfølgingsarbeidet overfor innsatte i fengslene.

sulentene ikke er av ny dato.

– I 2002 ble vi samlet på Aeatat Majorstuen, for å sikre et fagmiljø av fengsels-tjenesten. Der var vi ca. ett år før vi per e-post fikk varsel om overføring til ARK Oslo og Akershus. Overføringen skulle skje uken etter. I 2009 ble en prosjektgruppe nedsatt for å se på organiseringen av ARK Akershus. Daværende fylkesdirektør bestemte at NAV- tjenesten i fengsel skulle overføres regionskontorene i fengselskommunene. Konklusjonen om overføring av ansvar til lokal-kontorene gikk imot alle innspill fra både de tilsatte, prosjektgruppen og ledelsen.

Brukeren taper. Det foreligger en sluttrapport fra prosjektet «Fra fengsel til kvalifiseringsprogram» som i høy grad beskriver utfordringene du har i møte med NAV-byråkratiet. Til tross for dette konkluderer man med at hovedansvaret skal tilligge det lokale NAV-kontoret.

Gaiden spør Jorunn om inndragelsen av fullmakt til å bruke tiltaksmidler er i tråd

med ambisjonen om en helhetlig innsats?

– Nei, dette fungerer svært dårlig. Direktoratet er fraværende i den praktiske planleggingen av området. Jeg har eksempel på at vi har hatt tiltaksplass klar for en innsatt. Da vi kontaktet det lokale NAV-kontoret viste det seg at de ikke hadde tiltaksbudsjett. Tiltaksplassen ble det ikke noe av. Slike episoder fører til at NAV fremstår uryddige og lite troverdige både overfor den fremtidige arbeidsgiveren, kriminalomsorgen og ikke minst brukeren.

Løsning. Gaiden spør om det finnes en løsning på problemet og får et klart svar.

– Både NAV-veilederne i fengsel og landsforeningen har foreslått flere løsninger, blant annet at området får et eget tiltaksbudsjett. Dette ville ført til at vi som er nærmest brukerne kan sette inn støtet der det trengs mest og når det trengs.

– Og når det er gjort får vi overslagsbevilgningene tilbake? – Det er lov å håpe, sier Jorunn.

Hurra for svadapolitiet!

Terje Evensen (tekst)

Fra forlaget Spartacus har det kommet en ny bok som fortjener mange lesere. Markedsorienteringen og kontrollregimet som i stadig sterkere grad dominerer statsforvaltningen blir satt kraftig på plass. «Ordbok for underklassen»

er ført i pennen av Arne Klyve og Jon Severud og ber oss, gjennom undertittelen, slå tilbake mot byråkratispråk og nyord fra næringslivet.

Hensikten med boken er å bedrive systemkritikk. Virkemiddelet er humor. Vi får gjennom 125 sider en alfabetisk opplisting av begreper som blir benyttet som ledelsesspråk i for eksempel skoleverket, helsevesenet og andre deler av forvaltningen, herunder NAV. Det som kan låte så feiende flott, og som et overbetalt konsulent(u)-vesen selger med stor begeistring, er i realiteten innholdsløs svada. I denne boken blir for eksempel agenda forklart som et jålete uttrykk for folk som synes det blir for umoderne å si dagsorden eller sakliste.

Jeg ler høyt og gjenkjennende til mye av det jeg leser. Dialogmøter kjenner vi godt fra NAV. Her blir ordet dissekert på kløktig vis og til sjunde og sist hevdes det at et dialogmøte ikke er noe annet enn et møte. Men så skal vel et dialogmøte bidra til å opphøye aktiviteten og gjøre den til noe viktig og forgylt. Jeg får lyst på å dele ut medaljer når forfatterne tar for seg HR-begrepet. At HR-avdeling er et nyord for personalavdeling, vet vi fra før, men det er så tatt på kornet med forklaringen «når personalpolitikk ikke er viktig kan den effektivt gjemmes bort i en anglisisme».

Jeg kunne nevnt så mange andre eksempler, men foreslår heller at dere kjøper boken og bruker den til høytlesning på medlemsmøtene, i lunsjpausene og på julebordene. Men jeg vil til slutt nevne at det er gledelig å se at NTL NAVs innflytelse sniker seg inn i den litterære verden. Under ordet «Insentiv» gjengir boken vår leder Hanne Nordhaug innspill til Dagens Næringsliv om NAVs premiering av måloppnåelse med ledertrøyer i Tour de France-stil. Språk er åpenbart makt, men vi må slå tilbake når språk blir maktmisbruk og dumskap.

Til venstre står en entusiastisk verver, Tove Kristin Hansen, sammen med de nye NTL-medlemmene Jørn-Stian Nilsen, Trine Lise Michalsen, Tone Lise Strandvoll, Ann-Kristin Farstad Stenersen, Marit Rein fjell og Åge Pedersen.

Her går det unna!

Årets vervekampanje har som målsetting at NTL NAV skal vokse med 3 %. NTL-avdelingen på NAV Service-senter og NAV Økonomi stønad i Mo har foreløpig vokst med nærmere 8 %.

Terje Evensen (tekst) Heidi Sjøberg (foto)

Kampanjen, som ble igangsatt 1. mars og skal vare til og med utgangen av tredje kvartal, tok utgangspunkt i avdelingenes medlemstall ved årsskiftet. Dersom alle avdelingene øker antallet yrkesaktive medlemmer med 3 %, vil NTL NAV passere 6000 medlemmer. Hans Rotmo sang en gang at «det er ittno som kjæm ta seg sjøl». Det virker som om våre venner i Mo i Rana har satt seg fore å motbevisse dette.

God oversikt. NTL-tillitsvalgt ved NAV Servicesenter, Tove Kristin Hansen, har gjort en formidabel innsats de siste ukene og har vervet seks nye medlemmer til NTL. Noe av nøkkelen synes å være at de følger med på hva som skjer. –Jeg, eller en annen tillitsvalgt, er med i intervjuer av søkere til stillinger her og vi får på den måten god oversikt over nyansatte. Like etter tilsetting får de en kort informasjon om NTL, samtidig som de får utlevert vervemappe med den informasjonen som ligger der, sier Tove. Når hun

forteller om medlemskap i NTL, legger hun vekt på at de er den største organisasjonen på arbeidsplassen, at de er store sentralt og har stor påvirkningskraft i viktige saker.

Spandable. Medlemspleie er viktig. Det vet NTL-avdelingen i Mo godt og det tar de konsekvensen av gjennom å gjøre medlemspleie til en helårside. –Vi gir medlemmene gaver både til jul og påske, forteller Tove. –Av og til har vi utdeling av is og frukt og da spanderer vi på alle ansatte. På NTL-dagen spanderer vi kaffe og skillingsboller til alle som kommer på jobb. Da er vi oppmarsjert fra klokka 7.

Foruten å være offensive med å synliggjøre NTL på arbeidsplassen, er avdelingen opptatt av at medlemmene får et tilbud om kurs minst én gang i året. Skolering blir sett på som en del av medlemspleien.

Flax og uflax. I kampanjeperioden får den som verver fire flaxlodd for hvert nye medlemmer. Har det vært lukrativt for Tove å skrape lodd i stor stil? –På de første 16 vant jeg 125 kroner. Disse byttet jeg inn i nye lodd, vant 50 kroner som jeg igjen byttet inn og gikk i null. Så vant jeg 125 kroner på de åtte siste loddene jeg fikk tilsendt. Nå blir det en ny runde, smiler Tove.

Om flaxloddene er lukrative for privatøkonomien eller ikke, er det utvilsomt noe lukrativt over å ha et stort og stadig voksende NTL. Så anmodningen om å fortsette dette utmerkede arbeidet, går herved utover det ganske land.

Vervetokt på Høgskolen

Fylkestillitsvalgt Sandra Thornquist, medlem av ungdomsutvalget Petter Aasheim og forbundssekretær Finn Olav Haga er klar til å spre det glade budskap til studentene ved Høgskolen i Østfold.

NTL samlet troppene horisontalt og vertikalt for et vervefremstøt opp mot velferdsviterstudentene ved Høgskolen i Østfold i begynnelsen av mars.

Torstein Brechan (tekst og foto)

Forbundssekretær Finn Olav Haga, fylkestillitsvalgt Sandra Thornquist og medlem av ungdomsutvalget i NTL Petter Aasheim troppet opp med innmeldingsblanketter, kaffe, boller og profi-

leringsartikler. Studentene ble kjent med medlemstilbudet som innebærer både en rimelig innbo- og reiseforsikring og fordelene med å ha en fagforening i ryggen når sommerjobben er i boks og lønna kommer sent på konto.

Forbundssekretæren opplyser at han planlegger flere besøk både til Østfold og andre jaktmarker for å nå flere potensielle studentmedlemmer. Tallet på studentmedlemmene er stigende, men potensialet er stort. Det er en fordel både for medlemmene og NTL at fagforeningstilhørigheten er i orden når yrkeslivet skal påbegynnes og studiedagene er forbi.

Uvitenhetens velsignelse

Terje Evensen (tekst)

En gang i blant forsøker jeg, med varierende hell, å kvitte meg med noen laster. Jeg vil gjerne utfordre den matematiske teorien om at lastenes sum er konstant, men erkjenner at det innebærer noen prøvelser. Noen laster har derimot gått over i historien uten store sjelelige komplikasjoner. Jeg har for eksempel et godt liv uten snus og jeg har et godt liv uten Dagbladet. En gang i tiden var både snusen og Dagbladet tungt inne i min tilværelse, men det er et tilbaketog kapittel.

Når jeg rett som det er rusler forbi et avisstativ og kaster et blikk på forsidene, kan jeg allikevel ikke la være å undre meg over hva jeg går glipp av. Jeg kan ikke unngå å se at Dagbladet hver eneste dag fører sine lesere med det som tilsynelatende er uvurderlig kunnskap. Om hvordan trene riktig. Leve sunt. Gå ned i vekt. Bringe sexlivet til nye høyder. Sove godt. Oppdra barna til å bli perfekte vesener. Tyne mest mulig ut av arven. Være sjef. Og gjerne noe om hvordan bli alvorlig syk eller dø av det som ligner bagateller.

Jeg sluttet med snusen fordi jeg mente den ikke var bra for meg og jeg sluttet med Dagbladet da jeg ikke klarte å ta innover meg all kunnskapen som avisen så storsinnet deler med oss. Det blir hevdet at kunnskap er makt, men jeg føler meg ikke nevneverdig mektig når jeg får lære om alle vederstyggelighetene knyttet til flåtten, karbohydratene og været som venter. All denne kunnskapen skaper snarere en utmerket grobunn for engstelse og nevroser. Jeg vil gjerne være frisk og glad og det er i ferd med å gå opp for meg at én måte opprettholde slike tilstander, kan være å utstyre seg med et finmasket informasjonsfilter. Jeg tenker på de tre apene; en som ikke hører, en som ikke ser og en som holder kjeft. Kanskje de rett og slett er inne på noe.

Populærkulturen har forsøkt å fortelle meg dette tidligere. Det har gått 30 år siden Vazelina Bilopphøggers sang om at dumhet gir velbehag. Låten handler om en kar som lever lykkelig på trygd og i arbeidslinjas ånd er det absolutt i NAV sin interesse å dysse ned verselinjer som dette. Men låttittelen forteller meg at jeg kanskje gjorde noe riktig da jeg avvendte meg Dagbladet. «Bære å vara idiot enn ittno».

						XORD .NO BULLS	STJERNE	GRUVE- DEL	↓	HETER NÅ MUMBAI	BEN- KLÆRNE	SOT
						FOT- TØY				NØDET CA. HALV KILO		
						UNI- VERSI- TETS- OMRÅDE						
								NIKK BIDRA				
						↗						
						ØYNE						
↘	TRE- SLAG	KAN JAGER- FLY VÆRE	POP	FINS SISTE- MANN	↓	... VIDERE	KOM- POSI- SJON					BYG- NINGS- DELENE
							FASE					
										↘	OBS EPI- DEMI	
KOM- MUNE					NIKS ENE- BOER				FOR- TYNNER BYDEL I BERGEN			
FRA			FAGER LE- VERTE				HOLDE VAKT TUMLER				ØKO- NOMISK FELLES- SKAP	
↗						GRUNN- LAGET TONE						
GÅR INN I	EN GRETE BIELV TIL DONAU							KVELD BØNN				
FOT- SÅLE				BY I ITALIA SIFFER							CURRI- CULUM VITAE TAK	
TALL						BRÅTT KNAS						HUL- MÅL
GJØRE KJENT									UKE- SLUTT RØD VÆSKE			
SLAG- STED			TENKE MYNT- ENHET					HUS- VÆRE DIKT				
SJEF- ENE	UBRUKTE RETTS- LØFTE				JUTUL REKKE						WISE FOR- ÆRTE	
↘							BILEN					
PRON.				SKUE- PLASS						HAV- ØRN		

Navn:

Adresse: Postnr./Sted:

VINNERE AV FORRIGE KRYSSORD:

Kjersti Sæterdal, Arnatveit
Bjørge Berntsen, Oppegård
Kirsten Kvaløy, Trondheim

Frist for innsending av kryssordløsning er 1. september 2013. Konvo-lutten merkes «Kryssord Gaiden juni 2013» og sendes til: NTL NAV v/ Jørund O. Gustavsen, Arbeids- og velferdsdirektoratet, Postboks 5, St.Olavs plass, 0130 Oslo. Vi trekker ut 3 vinnere som får henholdsvis 5, 3, og 2 flax-lodd. Her kan det være store gevinster å hente. Lykke til.

Sudoku

4		2				1	6
			9	6			
		3		5	7		
3			6		7		9
	2						3
8			2		3		4
		8		3		6	
			1		4		
5		4				9	1

Fyll inn de tomme feltene slik at hver rad og rekke inneholder alle tall fra 1 til 9. Hvert storfelt på 3x3 felter må også inneholde alle tall fra 1 til 9. Tallene kan kun en gang per rekke, rad eller storfelt.

Løsning:

4	5	2	3	7	8	1	9	6
7	8	1	9	2	6	4	5	3
6	9	3	4	5	1	7	2	8
3	4	5	6	8	7	2	1	9
1	2	6	5	4	9	8	3	7
8	7	9	2	1	3	5	6	4
9	1	8	7	3	5	6	4	2
2	6	7	1	9	4	3	8	5
5	3	4	8	6	2	9	7	1

Partnerskapet i NAV - «Offentlig tvangsekteskap?»

Det er sju år siden NAV ble etablert, og jeg mener tiden nå inne for å se nærmere på partnerskapsmodellen. Ved flere anledninger har tillitsvalgte i NAV påpekt at modellen hvor NAV-kontorene blir styrt i partnerskap mellom stat og kommune er en dårlig løsning. NTL NAV har nå utarbeidet en rapport som tar for seg ulike sider ved partnerskapet. Her blir det også konkludert med hvilke tiltak som bør gjøres for å få til en bedre organisering av NAV. Rapporten finner dere på www.ntl.no/nav.

Styret i NTL NAV har stilt seg bak konklusjonene i rapporten. Det betyr at NTL NAV, på lang sikt, jobber for å få statlige NAV-kontor og statlig sosialstønad. Som første steg ønsker vi at det settes i gang et prøveprosjekt med statlig NAV-kontor noen steder i landet, og vi jobber for å få et lovpålegg om enhetlig ledelse.

Jeg har tro på at et statlig NAV-kontor vil være bedre både for brukerne våre og alle ansatte i NAV. Men vi som kommer fra den statlige delen av NAV bør også se på hva de kommunalt ansatte har med seg av fagkompetanse og metodejobbing. Jeg tror vi vil få en bedre helhetlig oppfølging av våre brukere hvis det sosialfaglige arbeidet blir en mer integrert del av oppfølgingsarbeidet i NAV. Så når jeg ser for meg fremtidens NAV-kontor, er dette et sted hvor de ansatte med arbeidsmarkedskompetanse og sosialfaglig kompetanse jobber tett sammen med brukeroppfølging. Og alle får lønna si fra staten.

Vi som jobber i NAV må være med på å påvirke våre tjenester til det beste for brukerne. Når dette krever politiske beslutninger ønsker vi i NTL NAV å drive politisk påvirkning. Dette gjør vi med partnerskapet, med tilbakeføring av oppfølgingsoppgaver, brukernes rettigheter og mye annet. Noen ganger ønsker vi også at arbeidsgiver kan være tydeligere i politiske saker, og jeg hadde nok ønsket at ledelsen i NAV også hadde flagget nødvendigheten av å statliggjøre NAV.

I andre saker mener jeg at arbeidsgiver kanskje går for tydelig ut i politiske debatter. Jeg tenker spesielt på at ledelsen i NAV nå har gått ut i media og argumentert for reduksjon i sykelønna for å oppnå redusert sykefravær. Jeg er ikke enig i denne konklusjonen. Jeg tror ikke folk blir friskere av å ha dårligere råd. Jeg forstår heller ikke logikken hos vår arbeidsgiver. Tidligere har de gått ut og anbefalt økning i sosialstønden for å få flere ut i jobb, og på sikt få en reduksjon i sosialbudsjettet. Hvorfor vår arbeidsgiver mener at sosialstønadsmottakere og sykemeldte reagerer forskjellig på dårlig råd forstår ikke jeg. Så kan dere jo lure på hvorfor jeg ikke reagerte på at arbeidsgiver tok politisk standpunkt da de ønsket å bedre levekårene for noen av våre brukere.

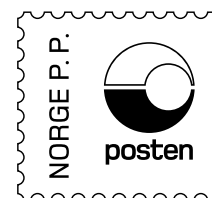
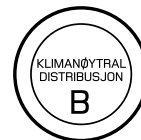
Jeg ønsker dere alle en riktig god sommer.

Hanne Nordhaug
 Leder NTL NAV

Aktørnummer: 389560

Returadresse:
NTL NAV, c/o Arbeids- og
velferdsdirektoratet
Postboks 5, St.Olavsplass
0130 Oslo

Siste side

Hvori opptatt.....

Baksiden av Gaiden presenterer denne gang et bakspeil til historien. Medlemsavis holdt man seg med i begge de gamle landsforeningene før NTL NAV og Gaiden så dagens lys. Trygdekassefunksjonøren ble publisert første gang i 1952 og skiftet senere navn til Trygdefunksjonøren, mens Arbeidsformidleren oppstod i 1958.

Det er en allmenn oppfatning at historien raser fremover i en stadig tiltakende fart. Etter noen ettermiddager med nesen i tidligere tiders fagblad, er likevel vår oppfatning at grunnproblemene i all hovedsak var de samme i tidligere tider som i dag. Lydhørhet fra ledelse, intern samhandling i etatene og tilstrekkelige ressurser til å løse de pålagte oppgavene, ser ut til å ha vært mangelfull så langt tilbake man kan skue.

Arbeidsformidleren. Førstesiden av Arbeidsformidleren i 1992 var av det oppstemte slaget. Noe som var forståelig. En økning i rammen for oppgjøret på 791 % er ikke lagervare. Hvor daværende forhandlingsleder Unni Karlsen befinner seg i dag vet vi ikke, men dersom hun er virksom foreslår redaksjonsutvalget at LO Stat slår på traden i den hensikt å få i stand litt erfaringsutveksling.

«Kjempebragd i forhandlingene!»

«NTL 105 ved forhandlingsutvalget ledet av UNNI KARLSEN gjorde en god jobb i forbindelse med normeringsforhandlingene. Det som opprinnelig var en ramme på 1,2 millioner, klarte NTLs forhandlere å presse opp til utrolige 9,5 millioner. De fortjener blomster for den innsatsen og det resultatet de klarte å forhandle frem.»

Trygdefunksjonøren. I 1996 oppsummerte Jostein Hegli hva som hadde skjedd med visjonene for EDB-støttesystemet i Trygdeetaten TRESS-90 fra utgangspunktet i 1989. Prosjektet hadde blitt forsinket, fordyret og for dårlig. Samme år måtte statsråd Hill-Marta Solberg stå til rette overfor Stortinget i historiens første åpne høring. Sett bort fra fagterminologien er mange av prosjektets ambisjoner til å kjenne igjen

i Moderniseringsprogrammet. Vi håper at sammenligningsgrunnlaget stopper der.

«Visjon- eller fiksjon?»

«Hvem er trygdefunksjonøren anno 1995? Dette er noen av de spørsmål som er tatt opp i en av TRESS-90 rapportene i det ikke altfor fjernt forgagne år 1989. Rapporten skisserer en fremtid «der trygdefunksjonøren får langt større mulighet enn i dag til å bruke kunnskap og erfaringer i saksbehandlingen. Rutineoppgaver og enkle vedtak behandles maskinelt. Økt bruk av EDB frigjør ressurser til mer direkte kontakt med publikum og til saksbehandling.» Kundens mulighet til å fremme krav på en elektronisk kravblankett eller fra egen hjemmeterminal var også med i det som den gang var det visjonære bildet av saksbehandlingsprosessen. Her sitter vi imidlertid i real-time reality og besværes av tungvinte saksbehandlingsrutiner, mangelfull kommunikasjon og feil på grunn av ulike systemløsninger i og utenom etaten, en uoversiktlig informasjonsflom på papir, skjerm og EDB-rapporter mv. Mange tuer har veltet stort lass, men vi humper videre mot de samme visjoner.»

